

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7953/2540

พนักงานอัยการประจำศาลจังหวัดมณฑลบุรีโจทก์ นาย จินดา จินกิตจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 192, ป.อ. มาตรา 336, ป.อ. มาตรา 91, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 67, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, ป.อ. มาตรา 334, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความผิดฐานวิ่งราวทรัพย์ประกอบด้วยการลักทรัพย์โดยใช้กริยาฉกฉวยเอาซึ่งหน้าดังนี้ ความผิดฐานวิ่งราวทรัพย์จึงรวมการกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ด้วยเมื่อศาลรับฟังว่าไม่เป็นความผิดฐานวิ่งราวทรัพย์ เพราะไม่ได้ใช้กริยาฉกฉวยเอาซึ่งหน้าคงเป็นเพียงความผิดฐานลักทรัพย์ ศาลก็มีอำนาจลงโทษฐานลักทรัพย์ได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคท้าย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายกรรม คือ ก. จำเลยลักทรัพย์เงินสดจำนวน 2,000 บาท ของนางสาววรรณดี เครือจันตะ ผู้เสียหายไปโดยทุจริต โดยฉกฉวยเอาซึ่งหน้า ข. จำเลยมีเฮโรอีนอันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 จำนวน 1 หลอด น้ำหนัก 0.02 กรัม ไว้ในครอบครองโดยผิดกฎหมาย เจ้าพนักงานจับจำเลยได้พร้อมด้วยเงินสดจำนวน 2,000 บาท ของผู้เสียหาย และเฮโรอีนที่จำเลยมีไว้ในครอบครองเป็นของกลาง เงินสดจำนวน 2,000 บาท ผู้เสียหายได้รับคืนไปแล้ว ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 336, 91 พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษพ.ศ. 2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 67, 102 ริบเฮโรอีนของกลาง จำเลยให้การปฏิเสธศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 334 จำคุก 2 ปี และมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง, 67 จำคุก 2 ปี รวมจำคุก 4 ปี จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นจับกุมเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 78 คงจำคุก 2 ปี 8 เดือน ริบเฮโรอีนของกลางจำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนจำเลยฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "มีปัญหามาตามฎีกาของจำเลยเฉพาะข้อกฎหมาย โดยจำเลยฎีกาว่า โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษฐานวิ่งราวทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 336 แต่ศาลรับฟังลงโทษฐานลักทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 334 ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่แตกต่างจากคำฟ้องหรือที่มีได้กล่าวในฟ้องและเกินคำขอของโจทก์ ศาลจะลงโทษจำเลยไม่ได้ต้องพิพากษายกฟ้อง ในปัญหานี้ศาลฎีกาเห็นว่า ความผิดฐานวิ่งราวทรัพย์ประกอบด้วยการลักทรัพย์โดยใช้กริยาฉกฉวยเอาซึ่งหน้า ดังนี้ ความผิดฐานวิ่งราวทรัพย์จึงรวมการกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ด้วย เมื่อศาลรับฟังว่าไม่เป็นความผิดฐานวิ่งราวทรัพย์ เพราะไม่ได้ใช้กริยาฉกฉวยเอาซึ่งหน้า คงเป็นเพียงความผิดฐานลักทรัพย์ศาลก็มีอำนาจลงโทษฐานลักทรัพย์ได้ ทั้งนี้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 192 วรรคท้าย ที่ศาลล่างทั้งสองลงโทษจำเลยฐานลักทรัพย์จึงชอบแล้ว ฎีกาของจำเลย

ฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน

องค์คณะ

อรุณ น้าประเสริฐ · จรัญ หัตถกรรม · อรรถนิติ ดิษฐอำนาจ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/7953/2540>